

TYGODNIK SALWATORSKI

4.02.07 r. • PISMO PARAFII NAJSWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE • NR 5 (633) 10Rok 14

Całkowicie umiłować Chrystusa

Każdy z nas niemal codziennie staje wobec wyzwań, które niesie rzeczywistość. Jedne budzą nadzieję i pobudzają inicjatywę, inne wywołują lęk, nieufność. Te wyzwania dotyczą nas w tym, co jest najbardziej zasadnicze i cenne: życie i jego sens, godność każdej osoby, sprawiedliwość, pokój. Osoby konsekrowane: zakonnicy i zakonnice, którzy żyją pośród nas, dzielą razem z nami te same zranienia, tę samą wrażliwość i niepewność, pragnąc pracować na rzecz większej jedności, którą buduje się w prawdziwym poszanowaniu drugiego człowieka.

1. Istota życia konsekrowanego

Ojciec Święty Benedykt XVI podczas swojej podróży do Polski, spotykając się z osobami konsekrowanymi w Częstochowie, wskazał istotę tego powołania. „W chwili profesji zakonnej czy przyrzeczenia – mówił papież – wiara pozwoliła pełniej przyłgnąć do tajemnicy Serca Jezusowego, w którym odkryliście skarby. Tym razem wyrzekliście się rzeczy dobrych, rozporządzania własnym życiem, rodziny, zdobywania majątku, aby zyskać wolność konieczną do bezgranicznego oddania siebie Chrystusowi i Jego Królestwu”.

2. Śluby zakonne

To bezgraniczne oddanie siebie Chrystusowi realizuje się poprzez złożone śluby zakonne: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa - wybrane w sposób wolny. One ukierunkowują głębokie pragnienia człowieka i czynią go zdolnym do miłości i do służby. Pomagają w uwolnieniu się od pokusy dominowania nad innymi i uzdalniają do działania na rzecz godności wszystkich ludzi, szczególnie najsłabszych i ofiar współczesnego niewolnictwa.

(dok. na str. 5)

“Świadeństwo, które jest dawane sercem i uczuciem”

Polska premiera książki kard. Dziwisza

W sobotę 27 stycznia br. w auli Wyższego Seminarium Duchownego odbyła się polska premiera książki autorstwa kard. Stanisława Dziwisza pod redakcją G. Svidercosiego.

W premierce udział wzięli m.in. papieski kamerdyner, szef Gwardii Szwajcarskiej, rzecznik prasowy Stolicy Apostolskiej o. Federico Lombardi SI oraz papieski fotograf Arturo Mari.

Podczas prelekcji, Gianfranco Svidercoschi stwierdził, że wyjątkowość

książki "Świadeństwo" polega na tym, że odnosi się ona do przeżyć osoby, która przez niemal 40 lat była najbliższą Jana Pawła II. - To świadectwo dawane sercem i uczuciem - powiedział. Wspomniał również, że książka powstawała w czasie spotkań z metropolitą krakowskim w Rzymie i Krakowie, licznych rozmów telefonicznych i wymienianej korespondencji.

Według prof. Ziejki, z każdej linii tej książki bije "aura miłości, wielkości i świętości". Jest ona przepelniona miłością kardynała Dziwisza do papieża. Sam autor stwierdził, że napisał książkę, na którą było wielkie zapotrzebowanie: "Ludzie nie chcą zapomnieć Jana Pawła II, pragną jeszcze bardziej go zgłębić. Niech ta książka będzie świadectwem o Słudze Bożym: Janie Pawle II".

PHOTO TUMIDAJSKI (2)

Poczet papieży (XXVI)

Grzegorz VI (1 V 1045 — 20 XII 1046)

Jan Gracjan Pierleone.

Godność biskupa Rzymu kupił od swego ojca chrzestnego, papieża Benedykta IX i od razu przystąpił do odnowy Kościoła w duchu reform kluniackich. Był człowiekiem ambitnym i za punkt honoru postawił sobie naprawę moralną wśród wiernych i kapłanów.

Niestety, sam padł ofiarą swych pomysłów. Oto bowiem z poduszczenia niemieckiego króla z dynastii saskiej, Henryka III, 20 grudnia 1046 r. zwołano synod w Sutri, na którym potępiono coraz powszechniejsze zjawisko symonii. Oskarżono o nią przede wszystkim Grzegorza VI, który — jak wiemy — odkupił swój urząd. Król Henryk bronił początkowo papieża, później jednak zgodził się z oskarżycielami, uznając iż Namiestnik jest człowiekiem niegodnym piastowania najwyższego urzędu w Kościele oraz politycznie niepewnym. Na tle tych oskarżeń postanowiono zdeponować papieża. Trzy dni później, w Rzymie zdjęto z urzędu pozostałych dwóch „Namiestników”: sprzedajnego Benedykta IX i antypapieża Sylwestra III. Po niesławnym odejściu, Grzegorz VI — w asyście mnicha Hildebranda (przyszłego papieża Grzegorza VII) — wyładował w Kolonii, gdzie zmarł w 1047 r.

Klemens II (24 XII 1046 — 9 VIII 1048)

Suidger hr. Morsleben. Saksończyk.

Nim został papieżem, od 1040 r. piastował urząd biskupa Bambergu. Na Stolicę Piotrową wstąpił na wyraźny rozkaz króla Henryka III z dynastii saskiej, którego jeszcze tego samego dnia (24 grudnia) koronował na cesarza. Diadem cesarski poświęcił i nałożył także małżonce Henryka, królowej Agnieszce.

Podobnie jak inni papieże tego czasu, Klemens był zaciętym przeciwnikiem symonii oraz wielkim orędownikiem reform zapoczątkowanych w opactwie Cluny.

Zmarł 9 sierpnia 1048 r. i został pochowany w katedrze bamberckiej.

Damazy II (17 VII — 9 VIII 1048)

Poppo. Pochodził z możnego, frankońsko-bawarskiego rodu.

Nim został głową Kościoła, piastował urząd biskupa Brixen.

Do jego konsekracji dojść mogło dopiero po wygnaniu z Rzymu sprzedajnego papieża Benedykta IX, który — jak pamiętamy — prehandlował był swe godności i tym samym okrzyknięty został antypapieżem i zdrajcą.

Damazy II nie cieszył się jednak zbyt długo zaszczytnym stanowiskiem, gdyż zmarł w Palestrinie zaledwie po 23 dniach sprawowania rządów.

Leon IX (12 II 1049 — 19 IV 1054)

Bruno hr. Egisheim-Dagsburg. Kuzyn cesarza Henryka III z dynastii saskiej.

Przed wyborem na papieża sprawował urząd biskupa Toul, gdzie zasłynął jako gorący orędownik i wykonawca reform kluniackich.

Wyboru Brunona dokonano podczas odbywającego się w

Wormacji w 1048 r. Sejmu Rzeszy. Jednak przyszły papież uznał się prawowitym Namiestnikiem Chrystusowym dopiero po intronizacji na Lateranie, do której doszło 12 lutego 1049 r.

Jako zwierzchnik Kościoła dbał o jego wysoki poziom, zarówno kulturalny, jak i naukowy. Wśród wybitnych dworzan znaleźli się m.in. dwaj jego przyszli wielcy następcy: Hildebrand (Grzegorz VII) i książę Fryderyk Lotaryński (Stefan IX), zaś z powołanego kolegium kardynalskiego starał się uczynić prężne grono doradców, z którym łatwiej byłoby współzrządzić powierzonym przez samego Boga, świętym depozytem.

Leon IX zasłynął jako papież-apostoł, który nie wahał się opuszczać Stolicę Piotrową i wędrować po wielu zakątkach ówczesnej chrześcijańskiej Europy. Podczas tych wędrowek starał się uczestniczyć we wszystkich ważnych wydarzeniach, zwłaszcza zaś odbywających się na terenach Italii, Francji i Niemiec synodach.

Jako głowa Kościoła starał się również o dobre kontakty ze światem świeckich, stąd też zbliżenie z cesarzem Henrykiem III. Zjednując sobie cesarza, pragnął jednocześnie wyzwolić Kościół spod zbyt dużej jego kurateli, a tym samym przydać splendoru i autorytetu własnemu urzędowi.

Nieco gorzej wiodło się Leonowi IX na włoskiej ziemi. Władające jej południową częścią plemię Normanów często nękało papieskie włości. Podczas walk w Apulii w 1053 r. doszło do rozbicia rzymskich zastępów, zaś stojący na ich czele papież dostał się do niewoli w Benewencie, gdzie przebywał dziewięć miesięcy.

Rok 1054 zapisał się ciemną kartą w historii chrześcijaństwa; powołany do życia męczenną śmiercią Chrystusa, Kościół powszechny jał rozpadać się od środka. Zasiadający na konstantynopolijskim tronie patriarcha Michał Cerulariusz, szczerze nienawidzący Rzymu i papieża, w płomiennych kazaniach otwarcie urągał Kościołowi zachodniemu, płuł na jego wyznawców, uważając ich za heretyków niegodnych miana chrześcijan.

Papieski sekretarz, kardynał Humbert wielokrotnie zwracał się doń o opamiętanie, piętnował jego niecne wybryki, a nawet potraszył ekskomuniką, jeśli ten nie zaprzestanie szkalować rzymskiego Kościoła. Cerulariusz za nic miał jednak wszelkie pouczenia i nadal jawnie występował przeciwko Rzymowi.

W 1054 r. do Konstantynopola przybyli rzymscy posłowie pod wodzą kard. Humberta, by ostatecznie rozmówić się z patriarchą. Kiedy chcieli odprawić Mszę św. zostali zaatakowani przez Cerulariusza, który uważał, iż w stolicy Bizancjum nikomu nie wolno odprawiać jakichkolwiek nabożeństw bez jego wiedzy i zgody. Legaci nie przestraszyli się jednak i 16 lipca przedstawili mieszkańcom Konstantynopola bullę ekskomunikującą patriarchę Michała, którą uroczysto wręczyli kapłanom w kościele Mądrości Bożej (Hagia Sophia).

Michał Cerulariusz nie pozostał dłużny Humbertowi i jego zausznikom. Potępiwszy bowiem w czambuł cały Kościół rzymski, wyklął łacinników. Tym samym zrodziła się — trwająca po dziś dzień tzw. wielka schizma pomiędzy Kościołem rzymskim i prawosławnym, której nie zapobiegł nawet cesarz Henryk III, starający się usilnie pogodzić zwaśnione strony.

Papież Leon IX zmarł 19 kwietnia 1054 r. w trakcie owych przepychanek i na swoje szczęście nie musiał w nich uczestniczyć, a co za tym idzie, szargać dobrego imienia Namiestnika Chrystusowego. Tuż po śmierci zaczęto uznawać go za świętego. Liturgiczną pamiątką po nim stał się dzień jego śmierci (19 IV).

Piotr Śliwiński

"Magia teatru..."

Uwieńczeniem feryjnych atrakcji w bibliotece były warsztaty teatralne przeprowadzone przez Maję Spychaj-Kubacką, aktorkę Teatru "Groteska" o specjalności lalkarstwo. Celem tego spotkania było stworzenie spektaklu do odegrania w tzw. "Teatrze stolikowym" (czyli takim, który można samodzielnie zaaranżować w domu lub w innym miejscu).

Na początku była prezentacja i każde z przybyłych dzieci dostało swoją wizytówkę - kartonik z napisanym własnym imieniem bądź ulubionym przezwiskiem, by ułatwić kontakt pomiędzy grupą.

Grupa pierwotnie miała za zadanie podanie wszystkich słów, które kojarzą im się z teatrem - wyrazy te zostały skrętnie zapisane na podręcznej tablicy, aby mieć je nieustannie na widoku.

Ustalono, że z uwagi na trwający karnawał - tematem przedstawienia będzie "BAL MASKOWY".

Każdy mówił za kogo chce się przebrać. Dzieci dokonywały zaskakujących nieraz wyborów - no bo kto by pomyślał, że

ktos marzy, aby zostać samochodem? (ale w tym teatrze wszystko jest możliwe...).

W galerii postaci znalazły się też: koń, słoń, czarownica, bałwan, Pippi, św. Mikołaj, Harry Potter oraz Anioł (ta rola przypadła w udziale mnie, toteż między fotografowaniem i filmowaniem a wypożyczaniem książek - konstruowałam kostium dla siebie).

Następnym zadaniem było samodzielne wykonanie wybranej postaci z przygotowanych materiałów.

Dzieci malowały, wycinały, wyklejały i tworzyły swoje personifikacje - wiele w tym było emocji, zabawy i uciechy. Potem wspólnie stworzono scenariusz: rozpisano kwestie na role, każdy miał coś do odegrania. Nastąpił czas ćwiczeń, czyli rasowa próba pod baczny okiem samej Mai jako reżysera, by w końcu... móc poczuć prawdziwą magię teatru...

Czarny materiał w tle oraz na stoliku stworzył scenę, doszło do tego specjalne oświetlenie z lampy halogenowej oraz muzyka z karnawałowymi rytmami. Elementami scenografii były balony i serpentyny, a na scenie zaczęły pojawiać się przygotowane postacie. Rozpoczęło się przedstawienie. Niestety, przydarzył nam się dramat - ktoś potracił lampę, która wyłądownała na posadzce i przepaliła się żarówka - już nie było wprawdzie tak klimatycznie, czarownie i nastrojowo, ale świetna zabawa trwała dalej. Dzieci genialnie odegrały swoje role. Publicznością byli rodzice oraz osoby odwiedzające bibliotekę. Widzom się podobało i padły gromkie brawa.

Z entuzjazmu dzieci dało się odczytać, że te wszystkie działania złożyły się na niezwykle dla nich przeżycia, dające zarówno twórcze spełnienie, jak i dobrą rozrywkę.

Całe wydarzenie zdokumentalizowano - zainteresowanych zapraszam do odwiedzenia strony www.kbp.krakow.pl/imprezy, gdzie są zamieszczone zdjęcia i filmiki, należy tam odszukać Fiolę nr 3.

Polecam też stronę teatru www.groteska.pl

Barbara Zajączkowska

- BELETRYSTYKA
- RELIGIA
- NAUKA

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

ZAPRASZA

W NIEDZIELE

OD 17:30 DO 19:00

W SALI POD PRZEDSZKOLEM - WEJŚCIE OD STRONY ZAKRYSTII

Całkowicie umiłować Chrystusa (dok. ze str. 1)

Ślub czystości – o czym przypomniał Jan Paweł II w adhortacji apostołskiej *Vita consecrata* jest wyrazem „oddania się Bogu niepodzielnym sercem (por. 1 Kor 7,32-34), jest odbłaskiem nieskończonej miłości łączącej trzy Boskie Osoby w tajemniczej głębi życia trynitarnego; miłości, której Słowo Wcielone dało świadectwo aż po ofiarę z własnego życia; miłości, która rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego (Rz 5,5), przynaglającego nas, byśmy odpowiedzieli na nią całkowitą miłością do Boga i do braci” (n. 21).

Osoby konsekrowane, żyjące w dziewictwie ze względu na Królestwo niebieskie, bardziej niż ktokolwiek inny są powołane, by przyoblec się w Chrystusa i naśladować Jego pokorę, łagodność i cierpliwość. Złożony przez nie ślub czystości przypomina, jak owocna jest oblubieńcza więź, łącząca stworzenie ze Stwórcą. Jest też znakiem, że w sercu człowieka istnieje miejsce, które może być wypełnione jedynie Bogiem.

Ślub ubóstwa - przypomina, że „Bóg jest jedynym prawdziwym bogactwem człowieka. Przeżywane na wzór Chrystusa, który będąc bogaty (...) stał się ubogim (2 Kor 8, 9), wyraża całkowity dar z siebie, jaki składają sobie nawzajem trzy Osoby Boskie. Ten dar przelewa się w stworzenie i objawia się w pełni we Wcieleniu Słowa i Jego odkupieńczej śmierci” (VC, n. 21).

Składając ten ślub, osoby zakonne radośnie uczestniczą - zgodnie ze swoim powołaniem - w ubóstwie Chrystusa, który będąc bogaty, stał się dla nas ubogi, aby swoim ubóstwem nas ubogacić (por. 2 Kor 8, 9; Mt 8, 20), dając tym samym świadectwo, że ich życie jest całkowicie zwrócone do niebios, „gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną” (Mt 6, 20).

Posłuszeństwo – to trzeci ze ślubów. Zdaniem Jana Pawła II, winno ono być „praktykowane na wzór Chrystusa, którego pokarmem było wypełnianie woli Ojca (por. J 4,34), objawia wyzwalające piękno uległości synowskiej, a nie niewolniczej, wzbogaconej poczuciem odpowiedzialności i przenikniętej wzajemnym zaufaniem: to zaufanie jest doczesnym odbłaskiem harmonii miłości, właściwej trzem Boskim Osobom” (VC 21).

Autentyczne posłuszeństwo w Chrystusie, do jakiego zobowiązują się osoby konsekrowane, ma ukazać światu, że wyrzeczenie się własnej woli, własnych planów - w wolności, miłości i wierności Ewangelii - jest źródłem szczęścia i otwiera drogę do pełnej realizacji samego siebie.

3. Prymat Boga

Pójście za Chrystusem drogą zakonnej konsekracji zakłada całkowite powierzenie się Bogu. Pokładanie ufności w Jezusie Chrystusie, głębiej zakorzenia w Bogu osoby mu poświęcone i czyni możliwym zaufanie do samych siebie i do innych. Doświadczenie modlitwy i kontemplacji czyni z nich świadków, zdolnych do proponowania wiary w świecie, poszukującym sensu swego istnienia, często pozbawionym nadziei i niepewnym przyszłości.

Kościół potrzebuje osób konsekrowanych, które potrafią karmić się relacją z Chrystusem i świadczyć wobec świata o prymacie Boga. Mężczyźni i kobiety naszych czasów potrzebują doświadczać tego, jak zaciśnięte pięści mogą przekształcić się w szeroko otwarte ramiona kogoś, kto potrafi przygarnąć, bo sam był przygarnięty, kto umie przebaczyć, bo dostąpił przebaczenia, kogoś, kto kocha, bo jest kochany. Kościół i świat potrzebuje ludzi z sercem autentycznie otwartym na potrzeby człowieka i historii, ludzi otwartych na prawdziwe spotkanie, autentyczną wspólnotę i trwałą komunie. Otwartych na tych, którzy pragną i łakną Boga i Jego miłości.

4. Życie wspólnotowe.

Ono stanowi zaproszenie do stałego przekraczania indywidualizmu i rozrywania kręgu lęków wobec innego, drugiego człowieka, czy wobec różnorodności. Uczy „żyć razem” w sposób wymagający i jednocześnie bogaty w wartości ludzkie. Otwiera na zdolność do akceptowania inności, do uczenia się z cierpliwością dialogu, do spotkania z drugą osobą. Życie wspólnotowe prowadzi do coraz większej solidarności.

Owocem dialogu jest pojednanie, które wypływa z prawdy i pokory. One bowiem prowadzą człowieka do odkrycia siły przebaczenia. Osoby naznaczone zakonną konsekracją stają się ludźmi niosącymi to przebaczenie, zdolnymi do leczenia ran wśród siebie nawzajem i między innymi.

5. Różnorodność charyzmatów

„Różnorodność charyzmatów i posług, jakie spełniają zakonnicy i zakonnice, czy też członkowie świeckich instytutów życia konsekrowanego, jest wielkim bogactwem Kościoła” – mówił Benedykt XVI do drugiej grupy biskupów polskich przybyłych do Watykanu z wizytą *ad limina apostolorum* w grudniu 2005 r.

„Siostry podejmujące różnorakie posługi w Kościele zasługują na najwyższy szacunek, a ich praca powinna być uznawana i właściwie doceniona. Nie powinny też być one pozbawione właściwej opieki duchowej oraz możliwości intelektualnego rozwoju i wzrastania w wierze” – kontynuował papież.

Przeżywając Dzień Życia Konsekrowanego, jesteśmy więc zobowiązani, by dziękować Bogu za dobro, jakie płynie z posługi Sióstr i Braci zakonnych. Wspierajmy ich dzieło naszymi modlitwami, wyprasząc dobre, liczne i święte powołania.

z Rzymu - Ks. Krzysztof Biros

Rok 2007 jest rokiem:

W całym świecie

- Komisja Europejska zdecydowała, że rok 2007 będzie "Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich Osób" jako jeden z najważniejszych elementów nowej strategii ramowej mającej na celu promowanie równości i przeciwdziałanie dyskryminacji w krajach UE.
- W związku ze 150-rocznicą urodzin pisarza, rok 2007 został ogłoszony przez UNESCO Rokiem Josepha Conrada.
- Przez Międzynarodową Unię Astronomiczną ogłoszony "Rokiem Heliofizyki".
- Międzynarodowy Komitet Badań Arktyki (IASC) na konferencji w Kirunie ogłosił rok 2007 – Międzynarodowym Rokiem Polarnym.

W innych państwach

- Sojusz lotniczy Star Alliance podjął decyzję, że rok 2007 będzie "Rokiem bagażu".
- Rok 2007 rokiem Czytelnictwa w Rosji. To jedno z postanowień 5. zjazdu członków Rosyjskiej Izby Książki, który zakończył się 29 czerwca ub.r. w Moskwie

W Polsce

- Senat Rzeczypospolitej Polskiej, pragnąc uhonorować zasługi tego Stołeczno-Królewskiego Miasta, ogłasza rok 2007 Rokiem Miasta Krakowa.
- Sejmik Województwa Pomorskiego, na ostatniej w tamtej ka-

“Dziki” Zwierzyniec

„Dzik jest dziki, dzik jest zły, dzik ma bardzo ostre kły. Kto spotyka w lesie dzika, ten na drzewo szybko zmyka” - ten wiersz Jana Brzechwy zna chyba każdy ze swojego dzieciństwa. Zdawałoby się, że problem dzika nie dotyczy mieszkańców dużych miast, bo przecież dzik jest zwierzęciem "dzikim".

Dzik zaliczany jest do grupy świniowatych (*suidae*), jego wymiary to 1,1-1,55 m, ogona zaś 15-20 cm. Masa ciała wynosi od 50 do 100 kg (samice nieco mniejsze). Wyjątkowo duże okazy spotykane są w Karpatach, gdzie masa ciała odyńców może dochodzić nawet do 350 kg. Myśliwi wyróżniają również pewien typ dzików, tzw. smolniki, które w wyniku licznych kąpieli błotnych posiadają po bokach szczerinę zlepioną masą błotną. Dziki prowadzą tryb życia stadny, w których skład zawsze wchodzi najstarsza locha - prowadząca stado. Cechami najbardziej charakterystycznymi są: długi ryj zakończony gwizdem (nosem) z tabakierą oraz wystające kły górne (fajki) oraz szable (dolne). Żywi się prawie wszystkim, dożywa w naturalnych warunkach 20 lat. W środkowym okresie epoki kamienia łupanego na terenach Mezopotamii dzik został udomowiony.

Gdy poruszamy temat "dzika", wyobraźnia nasza podąża w stronę odludnych puszczy, lasów, kniei, wszędzie tam, gdzie człowiek czuje się "intruzem" w przestworzach przyrody. Okazuje się

WIKIPEDIA, LICENCJA GNU

jednak, że problem ten dotyka również mieszkańców miasta, a w szczególności naszej dzielnicy.

Pierwsze wzmianki o występowaniu dzika na Zwierzyncu datuje się - chyba - na czas pierwszych kronik królewskich oraz konwentu norbertańskiego. Zaludnianie terenów "dzikich" wyparło te zwierzęta w stronę zachodnią, poza obręb Lasu Wolskiego. Z czasem jednak udało się im przezwyciężyć strach przed ludźmi. Od kilku lat rozpoczęły powrót i rekonkwistę swoich dawnych terenów na Zwierzyncu. W okolicy ul. Księcia Józefa, Olszanicy, Bielania występują oznaki ich działalności: nabrzyska (miejsca, gdzie tarzają się w błocie) oraz buchtowiska (miejsca żerów i rycia w poszukiwaniu pokarmu). Głównym powodem ponownego pojawienia się dzików na tym obszarze jest ich lenistwo w poszukiwaniu pokarmu. Zjawisko to, podręcznikowo wręcz opisywane w Kana-dzie (podejścia szopów pracy pod zabudowania), powodowane jest nieumiejętnym zabezpieczaniem odpadów organicznych przy ludzkich domostwach. Pootwierane worki z resztkami jarzyn i owoców wywołują wielką i nieodpartą pokusę dla dzików. Stwarza to niebezpieczeństwo szczególnie dla małych dzieci, dla których spotkanie z "parzystokopytnym" może skończyć się tragicznie. Niebezpieczne są zwłaszcza watahy dzików oraz lochy z młodymi warchlakami.

Spotykając dzika na swojej drodze, można wprawdzie zmykać na drzewo, ale znacznie lepszymi metodami są: zachować spokój i nie straszyć, nie płoszyć zwierzęcia. Należy również nie wypuszczać psów bez smyczy.

Głównymi oznakami bytności dzików są rozkopane i rozorane błotniste tereny, gdzie dziki buchtują. Często wieczorami oraz nad ranem słychać ciamkania lub chrupkania - charakterystyczne odgłosy żerowania dzików. W sytuacji żerowania zwierząt blisko domostwa nie powinno się składować bez zabezpieczenia odpadów z jarzyn, owoców oraz skoszonej trawy.

O miejscach, gdzie spotkano dzika, powinno się poinformować: Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk 012 632 22 21 lub Wydział Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Krakowa 012 616 88 86.

Piotr Tumidajski

kiem Karola Szymanowskiego. W tym roku bowiem przypada 125. rocznica urodzin i 70-lecie śmierci kompozytora.

- Propozycja nazwania roku 2007 rokiem Maulana padła ze strony tureckiego Ministerstwa Kultury.

- Z okazji 45. Międzynarodowego Dnia Teatru minister kultury i dziedzictwa narodowego Kazimierz Michał Ujazdowski wystąpił z inicjatywą ogłoszenia roku 2007 Rokiem Stanisława Wyspiańskiego. Projekt poparł prezydent Kaczyński.

- Z inicjatywy Ostrzeszowskiego Centrum Kultury Rok 2007 został ogłoszony Rokiem Antoniego Serbeńskiego - absolwenta Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych.

- PTTK uznało obecny rok Rokiem Szlaków Górskich.

- Jest on także Rokiem Władysława Andersa.

- W odpowiedzi na sugestie wystosowane przez dyrektora Instytutu Książki dr Andrzeja Nowakowskiego, rok 2007 został oficjalnie uznany w Zamościu Rokiem Leśmianowskim. Niestety nie udało się doprowadzić do tego, by rok 2007 był Rokiem Leśmiana w Polsce.

W Małopolsce

- Radni Województwa Małopolskiego chcą godnie uczcić wiel-

ki jubileusz miasta, ustanawili rok 2007 Rokiem Starego Sącza w Małopolsce.

W Kościołach:

- Kościół luterański podczas przedostatniej sesji XI Synodu Kościoła w Warszawie w dniu 23 kwietnia 2006 r. nadchodzący rok 2007 - Rokiem Pieśni i Liturgii Ewangelickiej.

- Rok 2007 w Polskim Karmelu Terezańskim obchodzony jest jako Rok Świętego Rafała Kalinowskiego.

- „Przypatrzmy się powołaniu naszemu” - to tytuł wydanego Programu Duszpasterskiego Kościoła w Polsce na kolejny rok liturgiczny 2006/2007.

Inne:

- Rok 2007 rokiem zapchanych sieci. Ekspert ostrzegają, że operatorzy w 2007 roku mogą mieć problemy z zapchanymi sieciami, dlatego powinni myśleć

- Teraz ostatnim rokiem bez głosowania był rok 1999, a następnym rokiem bez jakiegokolwiek głosowania będzie przypuszczalnie rok 2007.

opr. na podstawie stron internetowych BS

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

W niedzielę po Mszach św. krótka adoracja Najśw. Sakramentu. Składka na tacę przeznaczona jest na potrzeby Seminarium Duchownego, a do puszek przed kościołem dla najbardziej potrzebujących z naszej parafii.

* * *

Nieustanna nowenna do Bł. Bronisławy we wtorek o godz. 19.00.

* * *

L'Osservatore Romano nr 1 do odebrania dla prenumeratorów w zakrystii.

* * *

21 lutego rozpoczyna się okres Wielkiego Postu

Kalendarzyk liturgiczny:

*** **4 II (niedziela)** - 5. Niedziela Zwykła

Czytania mszalne: Iz 6,1-8; 1 Kor 15,1-11; Łk 5,1-11

*** **5 II (poniedziałek)** - św. Agaty, dziewicy i męczennicy

*** **6 II (wtorek)** - św. Pawła Miki i Towarzyszy, świętych męczenników

*** **7 II (środa)** - bł. Piusa IX, papieża

*** **8 II (czwartek)** - św. Hieronima Emilianiego, zakonnika i św. Józefiny Bakhity, dziewicy

*** **10 II (sobota)** - św. Scholastyki, dziewicy

Papieskie intencje na luty 2007:

Ogólna: Aby dobra ziemi, darowane przez Boga wszystkim ludziom, były wykorzystywane roztropnie i zgodnie z zasadami sprawiedliwości i solidarności.

Misyjna: Aby rządy wszystkich krajów w duchu solidarności coraz ofiarniej włączały się do walki z chorobami i wielkimi epidemiami w Trzecim Świecie.

PRZEZ CNOTĘ, NAUKĘ I PRACĘ SŁUŻYĆ BOGU I OJCZYŃNIE - GOTÓW!

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej zaprasza serdecznie na VIII Spartakiadę Narciarską o Puchar Przechodni im. Jana Pawła II – zawody narciarsko-snowboardowe przeznaczone dla amatorów. Spartakiada odbędzie się w sobotę 24 lutego 2007 roku w Orawce (miejscowość na trasie Rabka-Chyżne). W ramach zawodów zostaną rozegrane trzy konkurencje: narciarstwo - slalom gigant, snowboard – slalom gigant i bieg płaski stylem klasycznym. Impreza kierowana jest do dzieci, młodzieży i dorosłych, zarówno do zawodników indywidualnych, jak i do drużyn. Zawodom będzie towarzyszył konkurs wiedzy o Sł. B. Janie Pawle II.

ul. Wiślna 12/7, 31-007 Kraków, tel. (012) 628-82-29
biuro@krakow.ksm.org.pl, www.krakow.ksm.org.pl

W Krakowie

Było:

- ~ Krakowską Książką Miesiąca została publikacja Andrzeja Koziola "Na skrzyżowaniu ulic Bożego Ciała i Rabina Meiselsa"
- ~ Małopolanami Roku 2006 zostali kard. Stanisław Dziwisz i prezes Trybunału Konstytucyjnego prof. Jerzy Stępień
- ~ Znawcy i miłośnicy kamieni mieli okazję obejrzyć kolejną, już XXIX Międzynarodową Wystawę i Giełdę Mineraleń i Skamieniałości

Jest:

- ~ Szynobus, wożący pasażerów z Krakowa na lotnisko Balice, od 1 lutego zatrzymuje się na nowym przystanku w Łobzowie
- ~ Nowym komendantem w Krakowie (po czterech miesiącach wakatu) został mł. inspektor Tadeusz Budzik z Katowic
- ~ Wpisany do rejestru zabytków budynek Szkoły Podstawowej nr 31 (powstał w 1912 r.) wymaga odnowienia elewacji. Dzielnica VII, której podlega, nie ma na to pieniędzy
- ~ Jak w zeszłym roku, tak i w obecnym, AGH organizuje nieodpłatne i dostępne dla wszystkich wykłady Technicznego Uniwersytetu Otwartego. Szczegóły www.tuo.agh.edu.pl
- ~ Pomimo częstych propozycji, by nie wyrzucać baterii do śmieci, lecz je zbierać, nie ma w Krakowie żadnego oficjalnego punktu bezpłatnego ich przyjmowania. Można jedynie przechować je w domu do czasu "Dni Ziemi" (21-22 IV) lub Festiwalu Recyklingu na Błoniach
- ~ Wejście do holu prezydenckiego w Urzędzie Miasta jest otwierane tylko kartą chipową. Umówionym z prezydentem i jego zastępcami drzwi otwierają portierzy

~ Prawie 5% mniej uczniów uczy się w Krakowie w porównaniu z rokiem ubiegłym (m.in. w szkołach podstawowych 4%, w gimnazjach 6%). Więcej jest uczniów w technikach, zdecydowanie mniej w liceach profilowanych. Zwiększa się liczba dzieci w przedszkolach

~ Po raz pierwszy od wielu lat w urzędach pracy czekają listy nie tylko bezrobotnych, ale także pracodawców. Ofert pracy jest coraz więcej, ale pracowników ciężko znaleźć, szczególnie wykwalifikowanych, którzy powyjeżdżali za granicę

~ Trwa porządkowanie wzgórza wawelskiego, obecnie prace obejmą dziedziniec zewnętrzny i teren między Muzeum Katedralnym a Wikarówką

Będzie:

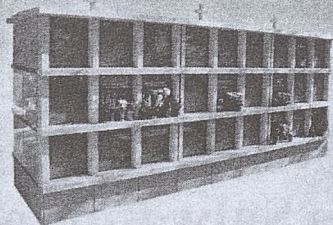
~ Rekrutacja do gimnazjów (od 26 marca do 25 maja) i szkół ponadgimnazjalnych (od 21 maja do 12 czerwca) w Krakowie odbywać się będzie drogą elektroniczną. Ogłoszenie wyników 29 czerwca. Do wybranej szkoły uczeń musi donieść oryginał świadectwa

Być może:

~ Wszystkie zbiory Muzeum Narodowego, które znajdowały się w Galerii w Sukiennicach, są obecnie w niepołomickim zamku. Do Krakowa wrócą prawdopodobnie na przełomie 2009/10 roku

~ Bezpłatne badania profilaktyczne dla krakowian będą dostępne dopiero na wiosnę

~ W 2009 roku będzie można tramwajem dojechać do ul. Lipskiej: od ronda Grzegórzeckiego przez most Kotlarski, a w latach 2010-2011 do III Kampusu UJ. Na 2018 planuje się przedłużenie linii tramwajowej z Salwatora do mostu Zwierzynieckiego, gdzie powstanie parking dla autobusów

MOŻNA JESZCZE NABYĆ NISZE NA 6 URN WRAZ Z TABLICAMI

W KOLUMBARIUM WYKONANYM
ZE SZLACHETNYCH MATERIAŁÓW
NA POWIĘKSZONYM CEMENTARZU
SALWATORSKIM / NA LEWO W DÓŁ
OD NOWEJ KAPLICY /

INFORMACJE W KANCELARII PARAFIALNEJ
ul. Kościuszki 88 od godz. 10 - 12, we wtorki, środy i piątki.

tel.: 012 - 424 - 43 - 60

W Krakowie:

- 11 lutego - Światowy Dzień Chorego** - Msza św. z uroczystym udzieleniem Sakramentu Namaszczenia Chorych, Bazylika Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach, godz. 15.00
19 lutego - Liturgia Słowa, Ślubowanie Wolontariatu św. Eliasza, Kraków, oo. Karmelicy "Na Piasku", godz. 17.00
22 lutego - Rok Wielkich Polaków - oo. Paulini na Skałce, godz. 18.00

Wspomnienie 8 lutego

Św. Hieronim Emiliani (1486-1537)

Urodził się w arystokratycznej rodzinie w Wenecji. Dużą część swojego życia poświęcił karierze wojskowej. Podczas jednej z przegranych wojen z Francją został uwięziony. W niewoli postanowił, że jeśli uda mu się wyjść na wolność, odda się służbie Bogu i bliźnim. Cudem udało mu się uciec. Hieronim przyjął święcenia kapłańskie. W 1530 r. założył w Wenecji pierwszy w historii sierociniec, a potem również następne w innych włoskich miastach. Budował szpitale i domy opieki. Wiele czasu przeznaczał na pomoc chorym, ubogim i opuszczonym. W 1534 r. założył w Somasce zgromadzenie zakonne Kleryków Regularnych, które do dziś realizuje program wytyczony przez Świętego.

Hieronim zmarł 8 lutego 1537 r. Papież Klemens XIII kanonizował go w 1767 roku.

MM

Z serwisów informacyjnych

☞ Liczący 250 tys. egzemplarzy pierwszy nakład książki kard. Stanisława Dziwisza "Świadectwo", w której opowiada on włoskiemu pisarzowi Gian Franco Svidercoschietemu o latach spędzonych u boku Karola Wojtyły jako metropolity krakowskiego, a następnie papieża Jana Pawła II, rozszedł się w całości w ciągu dwóch dni. Przewidziane są dodruki.

☞ Wszyscy biskupi diecezjalni (44 osoby) złożyli wnioski do komisji historycznej o zbadanie ich dokumentów. Wyniki badań zostaną przedstawione prezydium Episkopatu, które przekaze je za pośrednictwem nuncjatury papieżowi.

☞ Już w 35 polskich diecezjach na 44 zostały powołane Kościelne Komisje Historyczne, których zadaniem jest zbadanie archiwów IPN na temat działań służb bezpieczeństwa PRL wobec księży w latach 1944-1989 i ewentualnej współpracy duchownych z tymi służbami. W 8 diecezjach komisje powstaną w najbliższych dniach.

☞ Abp Józef Życiński poinformował lubelską Prokuraturę Okręgową o szczegółach otrzymanej przed kilku laty propozycji kupna materiałów SB, których ujawnienie miałoby zaszkodzić duchowieństwu. Abp Życiński nie skorzystał z propozycji, a "oferenta" skierował do ABW.

☞ Watykański sekretarz stanu kard. Tarcisio Bertone wspomniął podczas rzymskiej prezentacji książki Martina Gilberta "Sprawiedliwi - nieznanymi bohaterowie Holocaustu" męczeńską rodzinę Ulmów, której proces beatyfikacyjny toczy się od sierpnia 2003 r. w diecezji przemyskiej. Ciężarną Wiktorię i Józefa z sześciorgiem dzieci Niemcy żandarmi rozstrzelali 24 marca 1944 r. w Markowej (koło Łańcuta) wraz z ośmiorgiem ukrywanych przez nich Żydów. Polska była jedynym krajem, w którym hitlerowcy za pomoc Żydom karali śmiercią. Według danych IPN ofiarom Zagłady pomagało w różny sposób około miliona Polaków.

☞ Polska otrzymała od strony amerykańskiej propozycję w sprawie umieszczenia na naszym terytorium elementów tzw. tarczy antyrakietowej, mającej chronić USA i Europę przed ewentualnym atakiem rakietowym z rejonu Bliskiego Wschodu. Podobną notę otrzymały Czechy.

☞ Sąd Najwyższy umorzył sprawę kłamstwa lustracyjnego, którego miał się dopuścić Józef Oleksy. Sąd uznał, że polityk, nie podając w oświadczeniu lustracyjnym faktu swej współpracy z Agenturalnym Wywiadem Operacyjnym PRL, działał w wyniku błędu, bo z MON uzyskał w 1997 r. informację, że nie musi tego ujawniać. Oleksemu groził zakaz sprawowania funkcji publicznych przez 10 lat.

☞ Dzięki zwycięstwu nad Rosją podczas mistrzostw świata w Niemczech, zanotowano największy sukces polskiego "szczypiorniaka" od 25 lat. Polscy piłkarze ręczni będą walczyć o medal mistrzostw; w półfinale zmierzą się z Danią.

☞ Czeski skoczek narciarski Jan Mazoch, który uległ poważnemu wypadkowi na Wielkiej Krokwi, wrócił już do Pragi i rozpocznie rehabilitację. Być może wróci do skakania.

☞ Wracają plany zbudowania elektrowni atomowej w Polsce, z lokalizacją prawdopodobnie w Żarnowcu. Ostateczny wybór miejsca powinien nastąpić w ciągu najbliższych 5-6 lat.

☞ Według GUS na koniec ub. roku w Polsce było 36,7 mln użytkowników sieci komórkowych, co oznacza, że statystycznie 96,4% Polaków używa telefonu komórkowego. Prognozy mówią, że na koniec tego roku będziemy używali aż 45 milionów komórek.

☞ W Warszawie zostanie niebawem otwarta restauracja Hard Rock Cafe z pamiątkami związanymi z gwiazdami muzyki, będzie to 125. lokal tej sieci na świecie.

MGM

Historia Zwierzynieckiego cz.V (lata 1939-45)

1 września 1939 agresją na Polskę hitlerowskie Niemcy rozpoczynają II Wojnę Światową. W obliczu zagrożenia niepodległości działalność sportowa schodzi na bardzo daleki plan.

Niestety, jak wszyscy dobrze wiemy, w wyniku przegranej kampanii wrześniowej Polska dostaje się pod okupację Niemiec i ZSRR. W okupowanej przez Niemców Polsce wszelka zorganizowana działalność polskich klubów sportowych zostaje zakazana. Za złamanie tego zakazu grożą Polakom surowe kary.

Pomimo grożącego z strony Niemców niebezpieczeństwa, już w 1940 r. "konspiracyjny" sport krakowski powraca do swoich korzeni ... czyli na krakowskie Błonia. I tak jak to na początku było, wszystko zaczyna się od piłki nożnej. Od samego początku do organizowania podziemnych rozgrywek włączają się działacze Zwierzynieckiego. Co ciekawe, w tym właśnie okresie w naszej dzielnicy istniały dwa kluby: Zwierzyniecki KS i KS Emaus. Właśnie w roku 1940 dochodzi do ich połączenia. Nowy klub przyjmuje nazwę Zwierzyniecki KS.

Pierwszym krokiem działaczy klubu było zabezpieczenie przed Niemcami majątku klubowego (puchary, medale, sprzęt sportowy), dopiero potem zabrano się za organizowanie drużyny. W pierwszym turnieju zorganizowanym przez kierownictwo parku KS Juwenia. Na 15 startujących drużyn zawodnicy Zwierzynieckiego zajmują V miejsce, a w turnieju zorganizowanym przez Delegatów Towarzystw i Klubów Sportowych na 7 startujących drużyn zajmuje 2 miejsce. W tym roku drużyna uzyskuje również duży sukces, remisując w stosunku 0:0 z silną Wisłą.

W dniu 2 maja okupant zadaje bolesny cios w działalność klubu. Zostają aresztowani trzej działacze klubowi: A. Kuta, Z. Zawadzki, K. Stramka. Trafiają oni do więzienia w Tarnowie, a z Tarnowa pierwszym transportem zostają wywiezieni do Oświęcimia.

Rok 1941 to rok jubileuszu klubu (XX-lecie). W turnieju zorganizowanym z tej okazji oprócz drużyny gospodarzy biorą udział zespoły: Cracovii, Wisły, Amatorskiego KS. Drużyna Zwierzynieckiego zajmuje III miejsce, pokonując Cracovię w stosunku 2:1, oraz ulegając Wiśle w stosunku 0:7.

Do ciekawych epizodów tego ponurego okresu należy wy-

Parafia Najśw. Salwatora w Krakowie
Honorowy patronat: Ks. Infułat Jerzy Bryła
Ks. Pralat Stefan Misiniec

Muzyczne wieczory na Salwatorze

Orkiestra Kameralna
FRESCO SONARE

Marcin WOLAK - bas

Jarosław URBAŃSKI - obój

Kinga BOCHEŃSKA-SZOSTAK - skrzypce

Monika BACHOWSKA - dyrygent

w programie: Johann Sebastian BACH

18 lutego 2007 (niedziela), godz. 19.45 (po mszy św. o godz. 19.00) kościół Sióstr Norbertanek, Kościuszki 88.

WSTĘP WOLNY

Koncert połączony z kwestą dla Fundacji Chorych na SM im. Bł. Anieli Salawy.

Koncert wspiera Gmina Miasta Kraków

Patronat medialny: RMF Classic, Tygodnik Salwatorski.

prawa Zwierzynieckiego (wzmocnionego zawodnikami krakowskich klubów: Wisły, Cracovii, Garbarni) na mecze do Piaseczna i Gołkowa k. Warszawy. Brał w nich udział między innymi reprezentant Polski Mieczysław "Messu" Gracz. Aby nie wzbudzić podejrzeń, zawodnicy nie zabrali na wyjazd żadnych walizek. Każdy wsiadł do pociągu, mając sprzęt sportowy. Biorący udział w tej wyprawie zawodnicy wykazali się dużą odwagą, w każdej chwili groziło im aresztowanie, kilkakrotnie uniknęli łapanek.

Jak podają kroniki klubowe, mecze krakowskiej drużyny zgromadziły na trybunach bardzo wielu widzów i miały bardzo podniosły patriotyczny charakter, gdzie wynik był rzeczą drugorzędną. Z kronikarskiego obowiązku odnotujemy wyniki tych meczów. W meczu z drużyną z Piaseczna drużyna odniosła zwycięstwo 4:3, a z drużyną z Gołkowa zremisowała 2:2.

W roku 1943 z powodu likwidacji parku Juwenii (Niemcy zmienili go na tor hipiczny) rozgrywki piłkarskie przenoszą się na boiska Garbarni, Borku, Rakowic i Łagiewnik, gdzie rozgrywało okupacyjne mistrzostwa Krakowa. Brało w nich udział 26 zespołów. Zawody gromadziły dużą liczbę kibiców. W IV mistrzostwach (rozgrywanych w roku 1944) występujący w grupie I Zwierzyniecki zajmuje czołową pozycję. Z powodu licznych aresztowań i rozstrzeliwań rozgrywki nie zostały dokończone.

Działalność sportowa w Krakowie została wznowiona 18 stycznia 1945 r., kiedy to zawodnicy Zwierzynieckiego i Juwenii rozegrali pierwszy mecz w wolnym od Niemców Krakowie. Spotkanie to poprzedzało starcie gigantów: Cracovii i Wisły.

Rok 1942 - drużyna Krakowa i Gołkowa

Jarosław Dzidek

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Bogumiła Szewczyk (p. o. red. nacj), ks. Stanisław Radoń (asyst. kościelny), Piotr Boroń, Łukasz Strutyński, Piotr Tumidajski, Jarosław Dzidek, Grzegorz Michaldo, Daniel Rojewski, Piotr Śliwiński, Maria Gracja Małecka
Kontakt z TS: tel. 012-4272562 wieczorem, e-mail: bog-szew@wp.pl

Strona internetowa: <http://tygodniksalwatorski.icm.com.pl> (przygotowuje Roman Topór-Mądry). Druk: Pracownia AA - Plac na Groblach 5
Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów.
Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii, w kościele Bożego Miłosierdzia, w sklepiu "U Dzicza" przy ul. Św. Bronisławy, w Salonie Fauny i Flory „Paradise” przy ul. Włóczków 6.